

for denne Fordelingsgrundsaetning nemlig, at de tidligere Skatter, om hvils Ophoelvelse her naermost er Tale, netop have vaeret baarne af Kjoebstaeder og af Hartkornet efter samme Forhold, som finder Sted mellem deres Folke-maengde, er med Hensyn til fremtidige Skatter ikke afgjorende, idet det fremgaaer af selve Udkastets Motiver, at denne Overensstemmelse kun er tilveiebragt ved med en vis Vilkaarlighed at vaelge nogle enkelte af de tidligere respec-tive af Landdistricter og Kjoebstaeder udredeede Skattebeloeb og sammensille disse i afrundede Summer, hvorimod der kun vilde kunne blive Spørgsmaal om at tillagge det herfra hente-de Forsvar for Lovudkastets Fordelingsprincip nogen Betydning, naar der var taget Hensyn til samtlige paa enhver af de omhandlede Dele af Staten hvilende Skatter.

Vender man sig naermere til de Regler, som i Udkastets § 4 ere opstillede for Fordelingen af den Deel af Skatten, som efter en fore-gaaende Hovedfordeling mellem Kjoebstaeder og Landdistricter skulde udredes af disse sidste, da møder der ogsaa vaesentlige Betænkkeligheder med Hensyn til den der opstillede Skattnorm. Disse hidvære især derfra, at Ager- og Engs Hartkorn, Skov- og Mølleklyb samt visse Tiender ere sammendragne til en Skatte-e-n-h-e-d. Vi skulle afsee fra, at det i og for sig ikke er rigtigt, at Mølleklybden, som er deels en Con-suntionsafgift paa Melet deels en industriel Næringskat, er sat i lige Klasse med Ager og Engshartkornet, som er den brugelige Maale-stok for Besatningen af den productiv Jord; thi hvor urigtigt dette end i og for sig kan være, saa finder det dog et Forsvar i de hid-til bestaaende Forhold. Derimod kunne vi hverken finde det tilstrækkeligt begrundet i Sagens egen Natur eller i den hidtilværende Lovgivning, at Ager- og Engshartkorn samt Tiender ere sammendragne i et bestemt Forhold til hinanden til en Skatte-e-n-h-e-d. Vi have nemlig alle-rede gjort opmærksom paa, at Ager- og Engshartkornet er Maalestokken for Jordens for-modede Productionsevne og altsaa — under tilbørligt Hensyn til alle øvrige Forhold — for dens Evne til at udrede Skat. Ved Besatningen af denne Art Hartkorn er det altsaa naermost Agerbruget, betragtet som Nærings-

vei og Indtægtskilde, der beskattes. Derimod er Tienden en reen Indtægt; den er i sin Na-tur en Rente, og om end efter Ubesesmaadens Beskaffenhed noget foranderlig, dog i sit Vaesen ikke forskjellig fra Renten af enhver anden fast-staaende Capital; den kan saaledes ikke sam-mendrages til en Besatningseenhed med Ager- og Engshartkornet, thi den er dertil en med denne altfor uligartet Størrelse. Vi kunne saa meget mindre tilraade nu at foretage denne Sammen dragging og efter Lovfor-slaget strax at lægge en Deel af de Skatter, hvorfor Tienderne hidtil have vaeret frie, over paa disse, som det er sandsynligt, at man om ikke meget lang Tid vil forsøge en ny Besatning efter Formue og Indkomst, ved hvilken Leilighed den Indtægt, der habes af Tienden, da paa rette Sted og Maade vil blive beskattet. Forsaavidt det i Lovfor-slagets Motiver S. 16 til Forsvar for den her omhandlede Bestemmelse anfores, at Tienden ifølge en tidligere Lovgivning har deeltaget med Hartkornet i Udredelsen af de Skatter, hvorom her for Tiden naermost er Tale, da synes dette i og for sig i al Fald ingen tilstrækkelig Grund til at tage Bestem-melse med Hensyn til en saadan Deeltagelse i fremtidige Paalæg, ligesom den Omstændig-hed, at denne Besatning ved den senere Lovgivning er frafalden, netop synes at hentyde paa, at den er erkjendt for mindre rigtig; og hvad- endelig Krigsskatsloven angaaer, da er den deels af en saa extraordinair Beskaffenhed, at der i denne Henseende et kan tages Hensyn dertil, og deels har den, som det synes, netop kun i Conseqvents af de flere i samme inde-holdte Bestemmelser, som sigte til at træffe Indkomsten i en videre Udstrækning, end det har vaeret Tilfaeldet ved tidligere Skatter, ogsaa beskattet Tiende n d t æ g t e n, men dette kan ikke komme i Betragtning i det her foreliggende Tilfaelde, hvor der ikke er Tale om at regulere en Indkomstkat. Derhos kunne vi heller ikke lade ude af Betragtning, at saafremt man skulde ville gaae ind paa en Forandring af Tiendens Besatning, da vilde der være flere andre Punkter med Hensyn til denne, som kunne kræve en Omregulering, men til at foretage en saadan ved det foreliggende Lov-